

32001L0044

L 175/17

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

28.6.2001

**DYREKTYWA RADY 2001/44/WE
z dnia 15 czerwca 2001 r.**

zmieniająca dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i ceł oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93 i 94,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Istniejące uregulowania dotyczące wzajemnej pomocy przy windykacji wymienione w dyrektywie 76/308/EWG ⁽⁴⁾ należy zmodyfikować, aby sprostać zagrożeniom dla interesów finansowych Wspólnoty i Państw Członkowskich oraz dla rynku wewnętrznego wynikających z nadużyć finansowych.
- (2) W kontekście rynku wewnętrznego wspólnotowe i narodowe interesy finansowe, które w coraz większym stopniu zagrażają nadużycia finansowe, należy chronić tak, aby lepiej gwarantować konkurencyjność i neutralność fiskalną rynku wewnętrznego.
- (3) W celu lepszego zabezpieczenia interesów finansowych Państw Członkowskich oraz neutralności rynku wewnętrznego roszczenia dotyczące niektórych podatków od dochodu i kapitału oraz podatków od składek ubezpieczeniowych należy włączyć w zakres wzajemnej pomocy przewidzianej dyrektywą 76/308/EWG.
- (4) W celu umożliwienia bardziej wydajnych i skutecznych windykacji roszczeń, w odniesieniu, do których złożono wniosek o windykację, instrument umożliwiający egzekucję roszczenia powinien z zasady być traktowany jako instrument Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ współpracujący.
- (5) Wykorzystanie wzajemnej pomocy dla windykacji nie może być oparte, poza przypadkami wyjątkowymi, na korzyściach finansowych lub procencie od uzyskanych wyników, lecz Państwa Członkowskie powinny być w stanie uzgodnić zasady wynagrodzenia, gdy windykacja stwarza specjalne problemy.
- (6) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady

1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji ⁽⁵⁾.

- (7) Dyrektywę 76/308/EWG należy zatem odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 76/308/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń.”.

2. Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich roszczeń związanych z:

- a) refundacjami, interwencjami i innymi środkami stanowiącymi część całościowego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), w tym z sumami do pobrania w związku z tymi działaniami;
- b) opłatami i innymi obciążeniami przewidzianymi w ramach wspólnej organizacji rynku dla sektora cukrowego;
- c) należnościami przywozowymi;
- d) należnościami wywozowymi;
- e) podatkiem od wartości dodanej;
- f) akcyzą od:
  - przetworzonego tytoniu,
  - alkoholu i napojów alkoholowych,
  - olejów mineralnych;
- g) podatkami od dochodu i kapitału;
- h) podatkami od składek ubezpieczeniowych;
- i) odsetkami, karami i grzywnami administracyjnymi oraz kosztami ubocznymi roszczeń określonych w lit. a)–h), z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym ustalonych przez prawa obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek.”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 28.8.1998, str. 16 oraz Dz.U. C 179 z 24.6.1999, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 150 z 28.5.1999, str. 621 oraz opinia wydana dnia 16.5.2001 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 101 z 12.4.1999, str. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

3. W art. 3 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— »należności przywozowe« oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w przywozie oraz opłaty przywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

— »należności wywozowe« oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w wywozie oraz opłaty wywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

— »podatki od dochodu i kapitału« oznaczają te wymienione w art. 1 ust. 3 dyrektywy 77/799/EWG (*), rozumianym w połączeniu z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy,

— »podatki od składek ubezpieczeniowych« oznaczają:

w Austrii:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
w Belgii:	i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance ii) Jaarlijske taks op de verzekeringcontracten
w Niemczech:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
w Danii:	i) Afgift af lystfartøjsforsikringer ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. iii) Stempelafgift af forsikringspraemier
w Hiszpanii:	Impuesto sobre la prima de seguros
w Grecji:	i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε) ii) Τέλη Χαρτοσήμου
we Francji:	Taxe sure les conventions d'assurances
w Finlandii:	i) Eraista vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt pa vissa forsakringspremier ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
we Włoszech:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216
w Irlandii:	levy on insurance premiums
w Luksemburgu:	i) Impot sur les assurances ii) Impot dans l'interet du service d'incendie
w Niderlandach:	Assurantebelasting

w Portugalii: Imposto de selo sobre os premios de seguros

w Szwecji: brak

w Zjednoczonym Królestwie: insurance premium tax (IPT).

Niniejszą dyrektywę stosuje się również do roszczeń związanych z identycznymi lub analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych określonych w tiret szóste. Właściwe władze Państwa Członkowskiego powiadamiają się wzajemnie oraz Komisję o datach wejścia w życie takich podatków.

(*) Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. w sprawie wzajemnej pomocy ze strony właściwych władz Państw Członkowskich na polu opodatkowania bezpośredniego (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.”

4. W art. 4 ust. 2 wyrazy „nazwisko i adres” zastępuje się wyrazami „nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji, do których władza wnioskująca ma normalnie dostęp.”.

5. W art. 5 ust. 2 wyrazy „nazwisko i adres” zastępuje się wyrazami „nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp.”.

6. Artykuły 7—10 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 7

1. Do wniosku o windykację roszczenia, który organ wnioskujący kieruje do organu współpracującego, musi być dołączony oficjalny lub uwierzytelniony odpis instrumentu, który pozwala na jego stosowanie, wydanego w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, a także, stosownie do potrzeb, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych dla przeprowadzenia windykacji.

2. Organ wnioskujący może zwracać się z prośbą o windykację dopiero, gdy:

a) roszczenie i/lub instrument umożliwiające jego stosowanie nie są kwestionowane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, z wyjątkiem przypadków, gdy stosowany jest art. 12 ust. 2 akapit drugi,

b) zastosowała w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, zastosowała właściwe dostępne procedury windykacji na podstawie instrumentu, określonego w ust. 1, i zastosowane środki nie doprowadzą do pełnego zaspokojenia roszczenia.

3. Wniosek o windykację zawiera:

a) nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji danej osoby i/lub strony trzeciej będącej w posiadaniu jej aktywów;

- b) nazwę, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji organu wnioskującego;
- c) odniesienie do instrumentu umożliwiającego jego stosowanie wydanego przez Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę organ wnioskujący;
- d) charakter i kwotę roszczenia, w tym kwotę zasadniczą, odsetki i wszelkie inne kary, grzywny i należne koszty określone w walutach Państw Członkowskich, w których siedziby mają oba organy;
- e) datę powiadomienia o instrumencie adresata przez organ wnioskujący i/lub przez organ współpracujący;
- f) datę, od której, oraz okres, w jakim stosowanie jest możliwe zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ wnioskujący;
- g) wszelkie inne istotne informacje.

4. Wniosek o windykację zawiera również oświadczenie organu wnioskującego potwierdzające, że warunki wymienione w ust. 2 zostały spełnione.

5. Gdy tylko organ wnioskujący otrzyma jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące sprawy, które dawałyby podstawy do wystawienia wniosku o windykację, przekazuje on te informacje do organu współpracującego.

Artykuł 8

1. Instrument umożliwiający egzekucję roszczenia jest bezpośrednio uznany i automatycznie potraktowany jako instrument umożliwiający wykonanie roszczenia Państwa Członkowskiego, w którym siedzibę ma organ współpracujący.

2. Bez względu na akapit pierwszy, instrument umożliwiający egzekucję roszczenia może, o ile to właściwe i zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący, zostać przyjęty jako lub uznany za instrument upoważniający do egzekucji na terytorium tego Państwa Członkowskiego albo też uzupełniony lub zastąpiony takim instrumentem.

W terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o windykację Państwa Członkowskie podejmują starania w celu dopełnienia takiego przyjęcia, uzupełnienia lub zastąpienia, z wyjątkiem przypadków, gdy stosuje się akapit trzeci. Nie można go odrzucić, jeśli instrument zezwalający na egzekucję jest prawidłowo sporządzony. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach przedłużenia trzymiesięcznego terminu.

Jeżeli którakolwiek z tych formalności spowoduje zakwestionowanie roszczenia i/lub instrumentu umożliwiającego egzekucję wydanego przez organ wnioskujący, stosuje się art. 12.

Artykuł 9

1. Roszczenia są zwracane w walucie Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ współpracujący. Cała kwota roszczenia, która podlega windykacji przez organ współpracujący, zostaje przez niego przekazana organowi wnioskującemu.

2. Organ współpracujący może, w przypadku gdy przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, na to pozwalają i po konsultacji z organem wnioskującym, odroczyć dłużnikowi zapłatę lub zezwolić na zapłacenie należności w ratach. Jakiegokolwiek odsetki pobrane przez organ współpracujący w zakresie takiego odroczenia spłaty są również przekazywane Państwu Członkowskiemu, w którym siedzibę ma organ wnioskujący.

Od daty, z którą instrument umożliwiający egzekucję należności został bezpośrednio uznany lub przyjęty, uznany, uzupełniony lub zastąpiony zgodnie z art. 8, naliczane są odsetki za zwłokę w płatności zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym mieści się organ współpracujący, które również zostają przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym mieści się organ wnioskujący.

Artykuł 10

Niezależnie od przepisów art. 6 ust. 2, roszczenia, które podlegają windykacji, nie muszą koniecznie korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym roszczeniom w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący.”.

7. Do art. 12 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) do zdania pierwszego dodaje się wyrazy w brzmieniu: „chyba że organ wnioskujący żąda inaczej zgodnie z akapitem drugim”;
- b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez względu na ust. 2 akapit pierwszy, organ wnioskujący może zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, zwrócić się do organu współpracującego o windykację kwestionowanego roszczenia, o ile odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyki administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący, zezwalają na takie działanie. Jeżeli wynik sporu będzie następnie korzystny dla dłużnika, organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich odzyskanych sum, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący.”.

8. W art. 14 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Organ współpracujący nie jest zobowiązany:

- a) do udzielenia pomocy, przewidzianej w art. 6—13, jeżeli windykacja roszczenia, z powodu sytuacji dłużnika, spowodowałaby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w Państwie Członkowskim, w którym organ ten ma siedzibę, o ile przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne obowiązujące w tym Państwie pozwalają na takie działanie przy podobnych roszczeniach krajowych;

- b) do udzielenia pomocy, przewidzianej w art. 4—13, jeżeli pierwotny wniosek zgodny z art. 4, 5 lub 6 odnosi się do roszczeń starszych niż pięcioletnie, licząc od momentu, gdy instrument umożliwiający windykację roszczenia został ustanowiony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma organ wnioskujący, do daty wniosku. W przypadku gdy roszczenie lub instrument są kwestionowane, okres rozpoczyna się od momentu, gdy Państwo organu wnioskującego ustali, że roszczenie lub nakaz egzekucyjny umożliwiający windykację nie może być już podważany.”.
9. W art. 17 wyrazy „i istotne dokumenty” zastępuje się wyrazami: „instrument umożliwiający egzekucję oraz inne istotne dokumenty”.
10. Artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Organ współpracujący odzyskuje od danych osób i zachowuje wszelkie związane z windykacją koszty, które ponosi, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, stosującymi się do podobnych roszczeń.
2. Państwo Członkowskie powstrzymuje się od wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów wynikających z wzajemnej pomocy, którą Państwa świadczą sobie nawzajem na mocy niniejszej dyrektywy.
3. W przypadku gdy windykacja stwarza specyficzne problemy, dotyczy bardzo dużej kwoty kosztów lub wiąże się ze zwalczaniem zorganizowanej przestępczości, organ wnioskujący i organ współpracujący mogą uzgodnić zwrot odpowiedni do danego przypadku.
4. Państwo Członkowskie, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący pozostaje zobowiązane wobec Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ współpracujący do zwrotu kosztów poniesionych w wyniku działań, które okazały się nieuzasadnione, o ile dotyczy to albo istoty roszczenia, albo ważności instrumentu wydanego przez organ wnioskujący.”.

11. Artykuł 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisji wspierana jest przez Komitet ds. Windykacji (zwany dalej »Komitetem«), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.
  2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.
- Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.”.

12. Artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Szczegółowe zasady wykonania art. 4 ust. 2 i 4, art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 25 oraz zasady wymiany, transferu odzyskanych sum oraz ustalenia minimalnego progu roszczeń, który może stanowić podstawę do wniosku o udzielenie pomocy, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20 ust. 2.”.

13. Do art. 25 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Każde Państwo Członkowskie corocznie powiadamia Komisję o liczbie wniosków o informacje, powiadomienie i windykację złożonych i otrzymanych każdego roku, o kwocie wchodzących w grę roszczeń i odzyskanych kwotach. Komisja co dwa lata przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykorzystania tych rozwiązań i osiągniętych wyników.”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 2002 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, jakie przyjmą w obszarze podlegającym niniejszej dyrektywie, wraz z tabelą ukazującą, jak przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przyjętym przepisom prawa krajowego.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Göteborgu, dnia 15 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

B. RINGHOLM

Przewodniczący